

politiet også skal tage sig af børn, der er mulige ofre for menneskehandel? Eller mener justitsministeren, at der er behov for at gøre helt klart, at en bestemt myndighed har et klart ansvar for at tage sig af de børn og beskytte dem, og at der også skal være en klar lovhjemmel til at spærre børnene inde for at beskytte dem, hvis det er nødvendigt?

Kl. 18.30

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg har jo allerede svaret fru Kirsten Brosbøl på det, jeg næsten hører fru Line Barfod nu også stiller et spørgsmål om, men vil derudover supplere med at sige, at i forbindelse med den strategi, som politiet har fremlagt, er et af punkterne altså, at man skal være bedre til at samarbejde med myndighederne om nogle af de her meget, meget, meget vanskelige sager, så jeg synes sådan set allerede, at der både er taget hånd om problemstillingen og sikret, at der også bliver fundet nogle fornuftige måder at løse det på fremover.

Hermed sluttede forhandlingen.

Første næstformand (Svend Auken):

Som tidligere meddelt vil afstemningen om de to fremsatte forslag til vedtagelse blive foretaget på mødet på torsdag den 14. december 2007, kl. 9.00.

Den næste sag på dagsordenen var:

37) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 35:

Forslag til folketingsbeslutning om kriminalisering af køb af sex hos prostituerede, der er ofre for trafficking.

Af Lone Dybkjær (RV) m.fl.
(Fremsat 10/11 2006).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det hedder i beslutningsforslaget, at Folketinget pålægger regeringen i indeværende samling at fremsætte et lovforslag med henblik på at supplere straffelovens § 223 a, således at den, der

som kunde mod betaling har samleje med en person, der er offer for menneskehandel, kan straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Forslagsstillerne henviser bl.a. til, at en tilsvarende bestemmelse er vedtaget af det finske parlament i juni i år. Det anføres, at det er lovgivning efter samme principper som i Finland, der ønskes indført i Danmark.

I bemærkningerne er der også omtalt et svar fra Justitsministeriet til Folketingets Socialudvalg. Heri har Justitsministeriet givet udtryk for, at det med hensyn til en bestemmelse af den karakter, som der nu stilles forslag om, i praksis ofte vil være vanskeligt at bevise, at kunden har haft det fornødne strafferetlige fortsæt.

Heroverfor anfører forslagsstillerne, at det bør være muligt at udforme retningslinjer, der angiver de objektive forhold, som en prostitueret skal være særlig opmærksom på i forbindelse med køb af en seksuel ydelse.

Jeg vil gerne indlede med sige, at regeringen har stor sympati for intentionen bag forslaget, nemlig at styrke indsatsen mod menneskehandel. Jeg er enig i, at menneskehandel er en særdeles alvorlig forbrydelse, og vi skal gøre alt for at hjælpe ofrene, der bliver udsat for kynisk udnyttelse.

Imidlertid kan regeringen ikke umiddelbart støtte beslutningsforslaget. Det skyldes, at en straffelovsbestemmelse, der kriminaliserer kunders køb af sex hos prostituerede, der er ofre for menneskehandel, efter regeringens opfattelse vil rejse en række meget vanskelige spørgsmål i praksis. Forslaget rejser ikke mindst det spørgsmål, hvordan man i praksis skal kunne fastslå, at en kunde har haft det fornødne fortsæt med hensyn til, at den prostituerede var offer for menneskehandel.

Ganske vist kan man pege på, at vi bl.a. har erfaring for, at ofre for menneskehandel i mange tilfælde er kvinder fra en række andre lande. Men det betyder jo ikke, at man i en straffesag uden videre kan slutte, at en kunde har haft det fornødne fortsæt, fordi han har været klar over, at den prostituerede kom fra et bestemt andet land.

Hertil kommer, at den pågældende menneskehandelsforbrydelse i nogle tilfælde kan være begået på et tidspunkt, der ligger før, måske endda lang tid før, at vedkommende kunde kommer i kontakt med den prostituerede. Det gælder f.eks. i de tilfælde, hvor en udenlandsk prostitueret måske har været udsat for menneskehandel i forbindelse med at være kommet